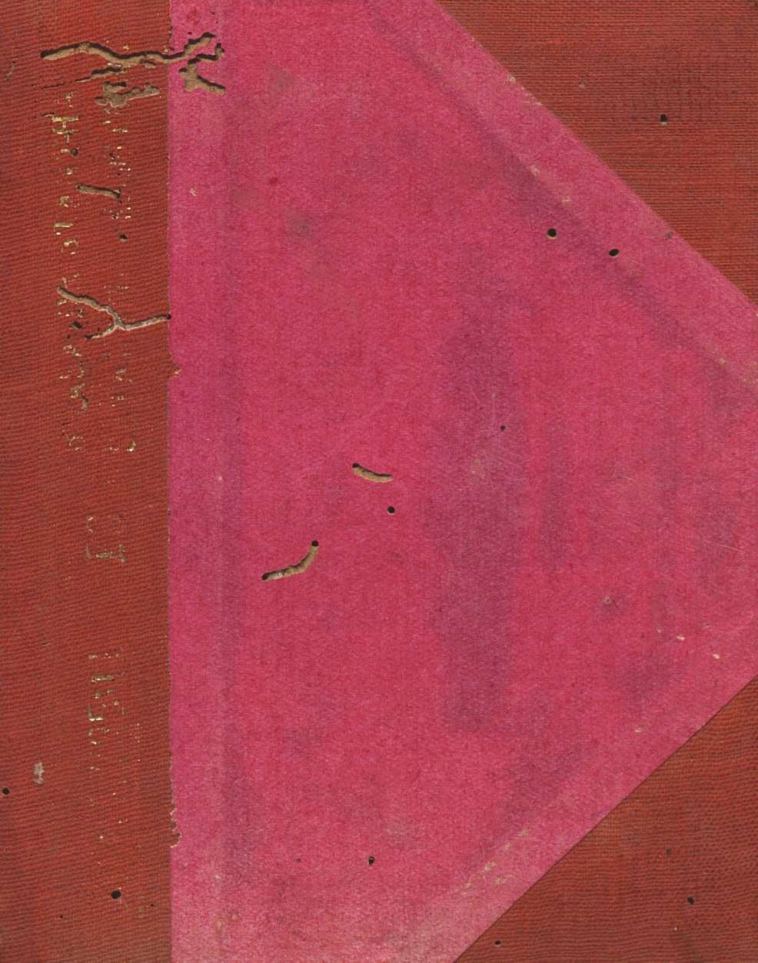

MUL

066768

ഭാഷാ

ഭാഷാന്തരം

കുസുമദേവകവിയുടെ

സംസ്കൃതകൃതിയിൽനിന്ന്

കൃഷ്ണപുരം മുൻസിഫ് കോടതിവക്കീൽ

കെ. സി. കുഞ്ഞുരാമൻ

അവർകൾ

എഴുതിയത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ

‘ഭാരതവിലാസം’ അച്ചുകൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത്.

1083.

വില അം 2.

പകർപ്പവകാശം ടി. അച്ചുകൂടത്തിലേക്കുള്ളതാകുന്നു.

66768

032:IM735:II

E3

അഭിപ്രായം.

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിൽ ഞാൻ മുൻ
 ഷിയായിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായ
 യിരുന്ന എന്റെ സന്തോഷത്തിനു പാത്രീഭവി
 ച്ചു. യുവാവും, ഇപ്പോൾ കൃഷ്ണപുരം മുൻസിഫ്
 കാട്ടിൽ വക്കീൽപ്പണി നോക്കിവരുന്ന ആളുമാ
 യ മസ്തൂർ കേ. സി. കുഞ്ഞുരാമൻ, കസുമഭവക
 വിയുടെ സംസ്കൃതകൃതിയിൽനിന്നു ഭാഷപ്പെടുത്തി
 യ ഈ 'ദ്രഷ്ടാന്തശതകം' ഞാൻ ഒരാവൃത്തി മൂല
 തേതാടു കൂടി വായിച്ചുനോക്കുകയും, പരിശോധിക്ക
 യും ചെയ്തു. സരസങ്ങളായ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളോടു കൂ
 ടി ഓരോ സുഭാഷിതങ്ങളെ ഭംഗിയായി പ്രതിപാ
 ദിക്കുന്ന മൂലഗ്രന്ഥത്തെ അത്ഭുതഭംഗം വരാതെ ഭാ
 ഷയിൽ ഇത്ര സുരളമായി എഴുതിയ ഗ്രന്ഥകർത്താ
 വിന്റെ പരിശ്രമം ലോകോപകാരവും അനന്തമോ
 ദനിയവുമാണെന്നു ഞാൻ നിസ്സംശയം അഭിപ്രാ
 യപ്പെടുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം

കേ. സി. കേശവപ്പിള്ള.

മാവൂർ കക്കിടകം മൻ

(ഒപ്പ്)

ഭാഷാ

ഭാഷാ നാഗരിക

ശിവജിനമതൊന്നത്രേ
സംസാരാൻകനാശനം
കടുതാംകാട്ടുതീർക്കുൻ
കാർമുഖിൽക്കേഴിഞ്ഞിട്ട്.

1

അടുത്തുള്ളതിശ്രേഷ്ഠ-
മെങ്കിലുംമാനമില്ലതിൽ
പുതയംഗംഗയേപ്പോലും
തൊഴുനില്ലയൽവാസികൾ.

2

കവിതാരസചാതു്യം
വ്യാഖ്യാതാവരിയുമരികയില്ലകവി
*മകളുടെരതിചാതു്യം
വല്ലഭനരിയുണരാനല്ലപ്പോ.

3

* വാരിജമധുമാധു്യം
മധുകരനരിയുണവാരിയല്ലല്ലോ.

നല്ല ചന്തെന്ന നല്ലൊൻ
നമ്പവണ്ണിക്കുവൻ പട്ട
ഇളമൊന്നിതെന്നായ്
കെഴുശലംകയിലിന്നതാൻ.

4

സജ്ജനത്തിൻ ഗുണമെന്തെ
ദൂഷിക്കുന്നിതു ദുഷ്ജനം
പ്രസന്നമാ മുളുകാൾ
കുറപ്പിക്കുന്നതേവക.

5

ഭോഷംപോലെ ഉണ്ണുന്നായ്
പ്രകാശിക്കില്ല കേവലം
തികളിന്റെ കളങ്കം പോൽ
നെന്മെല്ലാം കണ്ടിട്ടു നിതോ?

6

വിവേകമാത്രമേ ദുഃഖം
പോക്കുവാൻ ശക്തമായ് വത്ര
ഇതുകൊണ്ടാൻ സാമർത്ഥ്യം
മുള്ളതാണിന്നെന്നിയേ?

7

ഉപദേശിക്കുവാൻ ധീമാൻ
വേണം, പോരാജ്ഞാശയൻ;

വുഷ്ടസൗരഭ്രമജ്ജിന്ന-
ണ്ടിലുതല്പായവത്തിനോ.

8

അപായവാരണേഹുകൾ
മുൻപേനാക്കുന്നനിതിയേ
പതുങ്ങിമുൻപിൽകരിയേ
ഹരിക്കാലിന്നശക്തിയാൽ.

9

അന്തരിച്ചനൽതന്റെ
ഗുണന്നായ്വിളങ്ങിടം
ചെത്തുജ്ജ്വാലകിലിൻഗന്ധം
ഹതപാരംപരന്നിടം.

10

മനസിഹൃദയംകോപം
കൊണ്ടുപാരംതെളിഞ്ഞിടം
പ്രസന്നമാംചാമ്പലിനാൽ
എരിഞ്ഞീടുന്നതീക്കനൽ.

11

ക്ഷേശഭാരംസഹിച്ചിടം-
നീശനാമുത്തമൻപരം
മണിയല്ലാതെമൺകട്ട
സഹിയശാണഘഷണം.

12

സജാതീയസഹായത്താ-
ലല്ലാതറിയാവെല്ലുമോ?
വൈരംകൂടാതെന്നമുത്തു
തുള്ളിച്ചിടുന്നതെങ്ങിനേ?

13

സജ്ജനം സജ്ജനത്തിന്റെ
സൽഗുണത്തെപ്പറത്തിടും
വുമെന്നുദിക്കിലല്ലാമേ
പരത്തുന്നു സമീരനം.

14

വലിയോനെളിയോനെപ്പോ-
ലുപകാരത്തിന്നൊത്തറിടാ
കിണർപോക്കുന്നുദാഹത്തേ
വാരിധിക്കുവെച്ചല്ലത്.

15

ശൈത്യം, പുഷ്പങ്ങൾ
സൗശീല്യനവിളങ്ങിടും
ഭൃഷണം, ജാലം, മേക്കുമാർത്താൽ
യെഴുന്നേറ്റുനിൽക്കിടും.

16

ജളൻപ്രഭുപദേവനാൽ
സാധുക്കൾക്കതുസങ്കടം

ശീതരശ്മിയുദിക്കുമ്പോൾ
താമരപ്പൂവുകൂമ്പിടും.

17

അറിയാനാഗ്രഹിക്കേണ്ട-
തു സൗഖ്യമല്ലേകൾ
സൗഖ്യമില്ലാത്ത പാത
ചാരുചെന്നാലുപേന്തിടും?

18

കരുത്താൻ നന്മവൻമാരും
വരുവു ശപസ്മിതമായ്
വിരിക്കുന്ന കൈനോടോജം
കൂമ്പിച്ചിടുന്നിതാമ്പലേ.

19

ധനികന്മാർക്കു സമ്പ്രീതി
നന്മയന്മാരെക്കാണാ
ലുരനാവു ജസസ്തപ്തേ-
ബുദിക്കുന്നില്ലേയോനിധി?

20

സമ്പത്തിലന്യരൊടുമൊത്തു മുതൽ പാലിക്ക-
മാപത്തിലങ്ങു നിജമിത്രം നന്നാളോടും
വണ്ടൊത്തു താമരവികാസവിധൗവ്യമുള്ളും
പായൽ ജലങ്ങൊളാടുകൂടവരണ്ടു പാഴും.

21

ദുഃഖശേഷം വരും സൗഖ്യം
അല്ലമെന്നാലുമോരോ
കൈപ്പൊരല്ലം കഴിച്ചാൽ പി
ന്നപ്പം മധുരമാം പരം.

22

ഗുണഭേദം മിക്കവാറും
ഗുണജന്തന്താനറിഞ്ഞിട്ടും
മുല്ലതൊട്ടസുമത്തിന്റെ
മനം കണ്ണറിയാദൃശം.

23

പ്രായം കൂട്ടുന്നവർക്കുണ്ടാം
പാകം ബുദ്ധി കൈനല്ലുപോൽ
മുപ്പുള്ളി പന്ദനത്തിന്നു
സൗരഭ്യമധികം വരും.

24

യോഗിതൻമാനസം പോലും
ഭോഗത്തിന്നാഗ്രഹിച്ചിട്ടും
മുഖം ദൃഢീകരിച്ചു -
മുണ്ടുവല്ലികലാഗ്രഹം.

25

സഹജം ഗുണമെന്നാലും
വളരും സൽപ്രശംസയാൽ

കാഞ്ചനംരസസംയോഗാൽ
കാന്തിയേന്തുനിതേറവും.

26

സാധുവേനിന്ദചെയ്യുന്നോൻ
തന്നെത്തന്നേദുഷിക്കയാം
പൊടിവാൻത്തരിയുപോൻ
തൻതലയ്ക്കുപിന്നിടും.

27

അസത്സംഗേനസ്തുക്കൾ
തൽസ്വഭാവംവെടിഞ്ഞിടാ
കോകിലംകാകസംഗത്താൽ
വെടിയാമധുരസ്വരം.

28

വലന്റെചിത്തംസത്വത്തിൽ
കുറിനംമുദ്രസങ്കടേ
തണുത്തിരുമ്പുകുറിനം
മുട്ടാൽമുദ്രചതായിടും.

29

പ്രായേണമുഖ്നകോപിക്കും
സ്നേഹിപ്പവനെടേറാവും
സ്നേഹസമ്പന്നമുണ്ടായാൽ
കണ്ണുപാരംകലങ്ങിടും.

30

നല്ലതോചീത്തയോവൃത്തി
കാലത്തായേഫലിച്ചിട്ടു
ശരത്തിൽവിളയുംനെയ്യ
വസന്തേവിളയാദൃശം.

31

ഭോഗേച്ഛ ഭോഗംകൊണ്ടേതും
ഭോഗികൾക്കുശമിച്ചിട്ടാ
ഉപ്പുവെള്ളംകുടിപ്പിടി
പിപ്പാടുംഭാഹമേറിടും.

32

ദുല്ല്ഭംനല്ലതെന്നാലും
തജ്ജാത്യാസുലഭംപരം
വെള്ളംചെവിയിലായെന്നാൽ
വെള്ളംകൊണ്ടതടുത്തിടാം.

33

ആഹാരമില്ലാത്താളിന്നു
കൂടുംരൂക്ഷതഭൂമിയിൽ
വെച്ചുപത്മാസനൻപണ്ടു
കാററണ്ണംപാമ്പിലാവിഷം.

34

കണ്ടുസത്തിന്റെയുൽക്കഷ്ണം
ദ്രോഹിക്കോനീചനോറവു

ദ്രോവിൽമേവുംവിധുവിനേ
വിഴങ്ങുന്നവിധുത്തുറൻ.

35

ഉത്സാഹമെന്നിയേസമ്പ-
ത്തുണ്ടാകുന്നില്ലമന്ത്രി
കടഞ്ഞുകടൽകണ്ണിച്ചു
കുടിച്ചാർസുധവാതവർ.

36

സമ്പത്തിൽമുദ്ര;വാപത്തിൽ
കറീനംസാധുമാനസം
വസന്തമുദ്രവൃക്ഷത്തി-
ന്നിലധേനൽക്കുകൾ.

37

ജന്തുവിൻദുഷ്ടതയ്ക്കോത്താൽ
ജനിതാവല്ലകാരണം
സുധാസിന്ധുജനിപ്പിച്ചു
വിഷംപ്രാണവിനാശനം.

38

കേൾക്കാനാളില്ലയെന്നാകിൽ
വക്താവെന്തൊന്നുചെയ്യിടും?
മുണ്ടുടുകൊത്തദേശത്തു
വണ്ണാനെന്തൊന്നുചെയ്യിടും?

39

ആപത്തുപിടിപെട്ടാലും
വിടാശീലംമഹാജനം
കല്പരംതീപിടിച്ചീടിൽ
സൗമരദ്യംകരയുന്നിതോ?

40

ഗുണിയാകണമെന്നില്ല
ഗുണിയിങ്കൽജനിപ്പവൻ.
ചന്ദനംതീയിൽവെത്തുണ്ടും
ചാമ്പലിന്നില്ലസൗമരം.

41

തീരനുശ്ലാഘ്യമായ്തന്നേ
സത്തിൻറാപത്തുകാലവും
സുന്ദരംതന്നെചിന്തിച്ചാൽ
ചന്ദ്രഗ്രഹണകാലവും.

42

പരീക്ഷിക്കാതെസത്തിന്റെ
പ്രാതംതതപമറിഞ്ഞിടാ
സപ്തത്തിൻമറരജ്ഞാനേ
യറിഞ്ഞീടുന്നതെങ്ങിനേ?

43

പണംകിട്ടാതെവേഗത്തിൽ
സന്തോഷിക്കില്ലമോജ്ജൻ

66758

ചെള്ളം ചെല്ലാതെ മലഞ്ചരം
ഗർജ്ജിക്കുന്നില്ല കേവലം.

44

പ്രാണേണകായം കാണാനായ്
പ്രീതികാണിച്ചിടം ജനം
കശാപ്പു കാരൻമാം സത്തി-
ന്നാട്ടിനേപ്പോറ്റിടുന്നുതേ.

45

ജയിക്കുംയുക്തിയാൽ ധീമാൻ
ശിക്ഷയാലല്ല ഭയത്തേ
മണ്ണുമാറിട്ടു വിട്ടു നൂ
വന്മരം വെട്ടിടാതെ താൻ.

46

ബുദ്ധിയില്ലാത്തവന്നോത്താൽ
ശാസ്ത്രം കൊണ്ടേതരേറാമലം
കണ്ണ കാണാത്തതാരാളിന്നു
കണ്ണാടി വെറുതേ പരം.

47

ഭയഭയം നീണങ്ങാതെ
ശിഷ്ടരിൽ ചേർന്നിടം ജനം
പാമ്പൻ കന്നുകടന്നിട്ട്
വിശ്രമിക്കുന്നു സാധവിൽ.

48

സ്വഭാവേനമനോരമം
വസ്തുനന്നാക്കിടണമോ?
മുതിനെന്തിനഹോശാണ
ഘഷണം? നിശ്ചയോജനം.

49

മനോഹരമിണിയാത്തേമൻ
വിഭവമേവ്യവിളിങ്ങിടാ
ഇരുട്ടിലെന്തേവയ്ക്കത്തു
വിളക്കുവിലസുന്നിതോ?

50

ഭട്ടക്കൻറെവരിയേഴ്സം
മുപായത്തിലട്ടക്കണം
വെള്ളംധാന്യത്തിൽമേവുമ്പോൾ
വറിക്കുംഭാസ്താൻജവാൽ.

51

ദുർഗ്ഗേശത്തകപ്പെട്ടാൽ
ശൂന്യംചാലുംവിഷണുനാം
ചളിയിൽവൃത്തിയാലാന-
പോലുംവല്ലാതെചത്തുപോം.

52

കേവലബലപ്രയോഗം

പ്രമുഖനല്ലനയമന്ത്രേ

വിഷവുമാരമരണൊടു
യോജിച്ചാൽപഥ്യമല്ലയെങ്കിൽമൃതി. 53

ദുഷ്ടലന്മാരനേകംപേർ
ചേന്നാൽശൂരനൊടൊത്തിടാ
എത്രപ്രാക്കുട്ടിചേന്നാലും
പരത്തൊട്ടെത്തുകാട്ടിടും. 54

തന്നവില്ലാൻതന്മാരമേക്കാൻ
തന്നേലോകർതിരഞ്ഞിടും
ആനവാങ്ങപ്പെടുണറെ-
പ്പൊന്നാകാണ്ടി, പ്ലകേസരി. 55

ഒരുഗുണമനുഗുണത്തോ-
ടനുമേളിച്ചിടിലായതതിരുചിരം
ലാവണ്യംരമണീയം
താരുണ്യോപേതമകിലതിരമ്യം. 56

സുലഭവസ്തുവിലാഭമൊക്കുമേ
കരയുമെന്നതുനിണ്ണയമിബുധി
തിരയുമന്യകളത്രമഹോജനം
തപരിതമേവവെടിഞ്ഞുനിജപ്രിയം. 57

വിററതൻറശരീരത്തിൽ
 ചുററന്നുമുണ്ടാഹാജളൻ
 തറൈയമ്പുക്കുവേണ്ടീട്ട
 മോടികൂട്ടുന്നതാരുവാൻ?

58

ക്കണ്ണംക്കുചിക്ഷോസൗഖ്യത്തി-
 ലുത്തമന്മാർകൊതിച്ചിട
 തണ്ടാരല്ലിവെടിഞ്ഞിട്ട്
 ചണ്ടിയന്നംഗ്രഹിക്കുമോ?

59

ഇല്ലാത്തഗുണമുണ്ടെന്ന
 ചൊല്ലി മാൽനാണമാഹലം
 കൊണ്ടിൻവൃ പിൻറാസുരഭ്യം
 വണ്ണിപ്പാൻപരിമാന്യനാം.

60

ധനത്തിലാഗ്രഹമുല-
 മനത്മാവന്നിടുംദൃഢം
 മംസലോഭേണന്ധിക-
 പ്പെടുനുവേചരംബലാൽ.

61

ഗുണിതൻഗുണമന്ത്രന്മാർ
 വണ്ണിച്ചത്രേശ്രവിപ്പതു

വിടൻതാമരപ്പൂവിൻ
മണങ്കാറുപരത്തിടും.

62

തോന്നത്തന്നാരയുപോലെ
മാനഷിപ്പുപരാശയം
വാളിന്മൽപ്രതിബിംബിച്ച
മുഖാനീണ്ടുണ്ടുകണ്ടിടും.

63

ബാധിപ്പുന്നീചരദുഃഖം
ഉത്തമന്മാരെയില്ലഹോ
തണുപ്പുകുലിൽത്തട്ടുന്നു
കണ്ണിലില്ലതുപോലവേ.

64

ഗുണവാന്മരനാഭവാണീ-
ടില്ലവൻദേവനാകിലും
ചന്ദ്രൻവാചികലല്ലാതെ
പൂണ്ണനായിവിളങ്ങുമോ?

65

എങ്ങുനിന്നുളവായ്ദോഷ-
മങ്ങുനിന്നതുനീങ്ങിടും
തീകൊണ്ടുണ്ടാംപ്രണംപിന്നെ
തതീകൊണ്ടുഹന്തശാന്തമാം.

തന്റെറബുലിക്കാപ്പിപ്പ്
യെങ്കിൽതാനഭൂമിച്ചിടം
ചലിക്കുമിലതന്മേലിൽ
കിടക്കുംവസ്രമെന്നപോൽ.

67

നാശമേതുനരന്മാർക്കു
നാരിമാർതന്നെമിക്കതും
സീതകാരണമായ്പത്തു
രാചണൻതൻകലരത്താടേ.

68

ധീരസേവകരിൽതീരെ
വരാധീരാഭിമാനിതാ
ഇരന്നുചാങ്ങിടുംഭൂഷ-
യണിത്താരുണെളിഞ്ഞിടും?

69

ചിലകാലമഹാമാതം
നീചന്മാരോടീരുന്നിടം
കടലോട്ടമഹാവിഷ്ണു
യാചിച്ചുകൗസ്തുഭംമണി.

70

പലർകൂടിപ്രൗത്തിച്ചാൽ
മലംചിലർഭൂജിച്ചിടം.

കടഞ്ഞുദൈത്യതംവാല്വി
കുടിച്ചുസുധദേവകരം.

71

കുലത്താലപ്പചിന്തിച്ചാൽ
ഗുണത്താൽ പൂജനാംപുമാൻ
ഇശൻതികളുണിഞ്ഞുചെ-
ത്രവസ്സിഗുണവാഹമായ്.

72

പരതാപാലഴ്ചസൗഖ്യം
സ്ഥിരമല്ലല്ലലാമത്
അട്ടചോരകുടിച്ചാൽ പി-
ന്നൊട്ടുകഷ്ടാപ്തഭേദം.

73

ഉള്ളിൽഗുഡംകൊണ്ടിടുന്നോരുകോപം
തള്ളിക്കൊരുംകൊള്ളി ചാക്കാൽ ചെളിക്ക്
കൊള്ളിക്കുള്ളിൽ കൊണ്ടിടുന്നോരവെള്ള-
ത്തള്ളിക്കല്ലാൻ തീർപ്പലിക്കുന്നുവല്ലോ.

74

ഗുണിസംഗാൽ പ്രാണികൾക്കു
ഗുണങ്ങളുളവായിട്ടും
നരരാത്നമരംതത്ത
സംസാരിക്കുന്നതില്ലയോ?

75

ബുധസംഗാൽപദിച്ചിട്ടും
ഗുണദോഷങ്ങൾമാനങ്ങൾ
കടഞ്ഞുകടലാവാനോ-
രമൃതംനഞ്ചാമത്തിനാർ.

76

ഗുണിയയറിയുമന്യ-
ന്മാർ, സ്വപ്രകീയകുടൃപിത്തേ
ഗണതയവരിലകൻ
മാത്രമെന്നായിരിക്കും
കരുതിഹരിയഗോപ-
ന്മാരോടൊഗോപനെന്നായ്
സുരവനെയറിഞ്ഞു
സർവ്വലോകേശനെന്നും.

77

അംഗശുശ്രൂഷയാൽനല്ലാ-
രിങ്ങുസന്താപമാന്നിട്ടും
ചോട്ടിൽചെള്ളമൊഴിച്ചുന്നാൽ
വൃക്കുന്നന്നായ്തെളിഞ്ഞിട്ടും.

78

വിപ്രാതിവൃണ്ഡമരുവുന്നവർതൽസമീപേ
ചൊല്ലോണ്ടുശോഭകലജംഗുണമാനന്ദലോകം

നല്ലല്ലോതലകഴുത്തമകൈകളെന്ന-
 ല്ലൊപീന്ദിചയികൽവിളങ്ങിടുന്നു.

79

നല്ലോക്കുചതമാപത്തു
 തെല്ലുകാലേനനീങ്ങിടും
 ഖിന്നനാകുന്നുചാരുശ്രീ
 ചന്ദ്രനഗ്രഹണംക്കണം.

80

ദുഷ്ടനസ്സുതൽ
 സജ്ജനവൃത്തസ്തപോവമിഹവെടിയും
 കാമാനലനാലമുതാം
 സോമാത്രവുമാത്രചണ്ഡമാകുന്നു.

81

കോപംവരുമ്പൊഴിമോ-
 ത്തമൊന്നുപോലേ
 താപംവരുത്തുമതിനി
 ല്ലവികല്പമല്ലം
 കത്തുന്നചന്ദനവുമി-
 സ്സനവൃത്തമാന-
 മത്രേഹിക്കുവതിലി-
 ല്ലൊരുദേവമേ.

82

ശോഭിക്കയില്ലരികചി-
 ത്തയിലുള്ളവാമെര
 ശോഭിക്കയില്ലസുരസം-
 ധതിനാസ്മികജൽ
 നേത്രത്തിനാമധിചിശേ-
 ഷമെഴുന്നഭൂഷ
 വക്ത്രത്തിനായതൊരുട്ടു-
 ഷണമാണന്തനം.

83

പ്രകൃതാദിഭംഗൻവിണ്ടും
 ദിഭംഗൻശ്രീമാനാകിലും
 ഗോമയംകമലാചാരം-
 മെങ്കിലെത്തുള്ളചാരത.

84

മാന്യംഗുണഗണനമാത്രം
 കേവലംജാതിമല്ലഹോ
 സ്താദികംപാത്രമെന്നാലും
 ഉടഞ്ഞാലാരദുത്ഥിടം?

85

വരുന്നകാലത്തെമനോഹരതപം
 തരുന്നതില്ലസപമന്ത്യാലേ

സന്ധ്യജ്ഞശോഭിപുതുപാലൈചന്ദ്രൻ
ശോഭിച്ചിടുന്നില്ലപ്രഭാതകാലേ.

86

അന്യോപജീയനംതിത്താൽ
വിന്നമാനനിനച്ചിടാ
കാകന്മാരോടസമ്പ്രീതി
കോവിലങ്ങൾക്കുനാസിതാൻ.

87

പെട്ടെന്നുപണമുണ്ടായാൽ
സ്തബ്ധംസന്തോഷനാശമാം;
വൃഷ്ടിസമ്പുഷ്ടിമാൽതീരം
പൊട്ടിമാൽനിന്നിടാജലം.

88

ഭൂവിലാത്മജയംവന്നാൽ
ദ്രോവികലമതാന്നിടാം;
മൃകാവുമുടലക്കാടാം
മൃകാവാകുശ്ശരാനുമം.

89

ഉന്നതകിരീടഭാഷി-
സന്നിഹിതംരത്നമത്രസുചതുഭുജ-
തീർന്നിടുന്നിതുബാധൂ
താന്നിക്കാലേവന്നിടുംമതനാലേ.

90

തെളിയുംസ്തുതിയാൽസാധു
പണത്താൽമാന്തനീചനം
ദേവന്മാർജയശബ്ദമേ
കൃതങ്ങൾബലിയാലുമേ.

91

വലിപ്പംസപ്തജനത്തത്താൻ
തുലപ്പാൻകണ്ടിടുന്നുതേ
പാമ്പിടനയല്ലകാല്യന്ന
പരത്താമാന്തപക്ഷിയേ.

92

ഉപകാരത്തെയുദ്ദേശി-
ച്ചുതൃശ്ശേവിച്ചിടുന്നതു
പാൽതരംപത്തു പടന്നാത്ത
പോരുന്നതിനയാളുകൾ.

93

മാന്മാരുടെതേജസ്സിൽ
അല്പതേജസ്സമങ്ങിടും
സൂര്യൻവിളങ്ങിടുന്നേരം
നക്ഷത്രംതളിയാട്ടം.

94

ദാനംചെയ്യുന്നോരുപാരിൽചുരുക്കം

ദാനംചാങ്ങുന്നോരുപാർത്താലസംഖ്യം;

ചിന്താരത്നംവാസ്തിവാനേതിതക്തം;
ഹന്താനേകകുമാരംകിട്ടുവാനായ്.

95

ലോകത്തിൽചിലർതീക്ഷ്ണയായമതിയും
സൗശീല്യവുംവുണ്ണയും
പാകത്തിൽകലരുന്നപോൽസദൃശമ-
ന്നാലുംപദാജാതികൾ.

കാകൻതത്തയിവജ്ഞാനോഷമളവിൽ
ശ്രോത്രാദികംതുല്യമാം
ശ്ലോകംശിക്ഷയിലശ്ലകംപറയുമി-
ക്കാകുന്നതാകുന്നതോ?

96

ഔചിത്ര്യംകലരുന്നവക്ടപരരാൽ
ദന്തംധനംദൃഷ്ടമാം

ഔചിത്ര്യംകലരാത്തവക്തുമാഹാ
സൗഖ്യപ്രഭംതന്നെയും

നീറത്താൽവളരുന്നതില്ലമണമേ-
റീടുന്നതൽചൂനനം

സൈപരംമാരമഹീരഹണമളതിനാൽ
വർഗ്ഗിച്ചിടുന്നുഭവി.

97

സാരംതെല്ലുമിയന്നിടത്തുമഹോ
 കാലക്രമംകൊണ്ടുതാൻ
 പാരംഭംഗിയുമേറവുംവിലയുമാ-
 ന്നിടന്നുപാകത്തിനാൽ
 ജിമുതങ്ങളിൽനിന്നുവന്നിടമൊരാ-
 നീത്തുള്ളിനനുത്തതായ്
 തീരുന്നൂചിരകാലമിങ്ങുമുളതൻ
 ഭാരത്തിൽചാസത്തിനാൽ.

98

അന്യന്റെപസ്തുനിജമെന്നുരചെയ്യുപെന്നാൽ
 വന്നിടമേറമവമാനമഹോജനാനാം
 അന്യപ്രപുഷ്ടശിശുതന്നുടയായ്വളർത്തി-
 പിന്നീടുപോമളവുകാകുന്നനാണമല്ലോ.

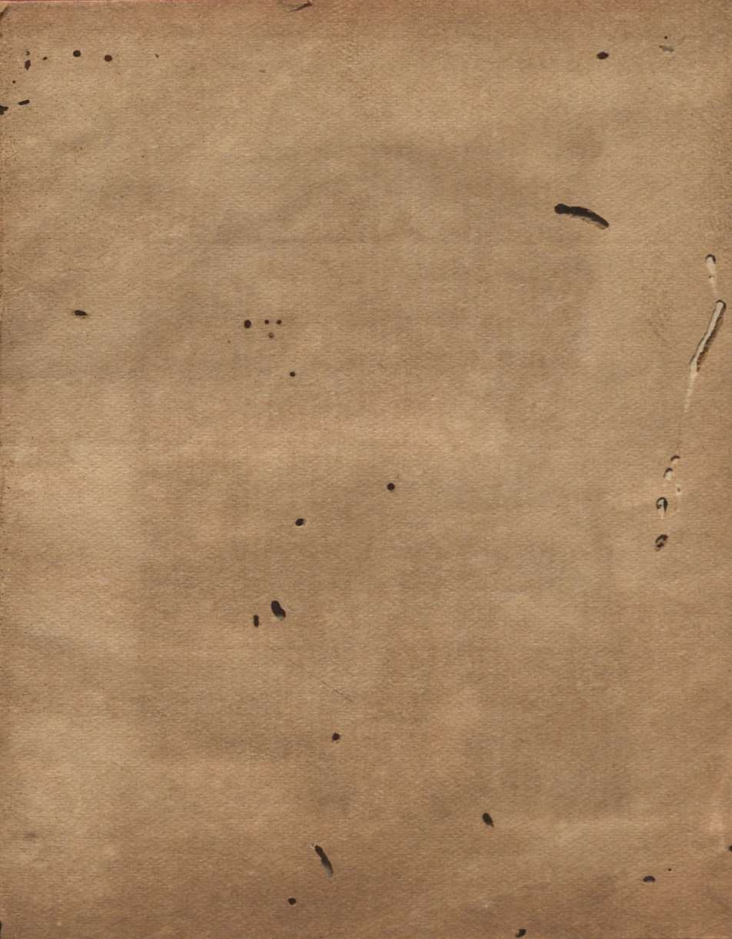
99

കൃതംകുസുമദേവാഖ്യ.
 കൃതിയാൽസുരഭാഷയിൽ
 കണ്ഠരാമൻചമച്ചേവം
 മഞ്ജുവാരംമലയാഴ്ചയിൽ.

100

ശുഭം.

21 NOV 1953

